

Идвамъ ся зададе на врата-та Самуиль, кой-то ся оглѣд'ваше на около съ мжтенъ по-глѣдъ, сичкы извъикахъ:

— Честито ти! вдигнхх го на ржцѣ, и го занесохъ въ царскы-тѣ дворовы.

Комисъ чякаше млади-тѣ въ трапезариж-тж прѣдъ прѣстолиж-тж палатж, въ кон-то стоиаше многоцѣненъ царскы столъ прикрѣтъ со златно було. Тука щѣхъ да сѣднхтъ млади-тѣ за да имъ честитхтъ.

— Обиколенъ съ царскы боляры, комисъ сѣдѣше като господарь на царство-то. На плѣщи-тѣ му наметнхта царска порфира, не му достигаше само царска корона на мѣсто многоцѣниж-тж шяпкж, и скиптро на мѣсто тои-гж, але помежду царскы-тѣ тѣлохранители и голѣмци той ся голѣмѣше като царь.

— Нетръпеливо чякаше той да ся сврѣши вѣнчанк-то, и бѣше навесенъ, ал' очи-тѣ му ся изяснихъ, кога чу той глѣчкж-тж че наблизи.

— Ето идхтъ, рече той и станж.

— Крѣськ-атъ наблизи, на одър-атъ пѣснопойци запѣхъ поздравленк, и ся наредихъ при врата-та въ трапезариж-тж. Комисъ брѣза да посрѣшне и да пригърне млади-тѣ. И ето